

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. maj 2018 — K.A. m.fl. mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Belgien)

(Sag C-82/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — grænsekontrol, asyl og indvandring — artikel 20 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 og 24 — direktiv 2008/115/EF — artikel 5 og 11 — tredjelandstatsborger, der har indrejseforbud — ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring med en unionsborger, som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed — afvisning af at behandle ansøgningen)

(2018/C 231/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I. og B.A.

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, navnlig direktivets artikel 5 og 11, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, som er indgivet på medlemsstatens område af en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, som er statsborger i denne medlemsstat, og som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, ikke behandles alene af den grund, at denne tredjelandstatsborger er genstand for et forbud mod indrejse på nævnte område.
- 2) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at:
 - Den er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter en sådan ansøgning ikke behandles alene af den nævnte grund, uden at det er blevet undersøgt, om der mellem nævnte unionsborger og nævnte tredjelandstatsborger består et afhængighedsforhold af en sådan art, at unionsborgeren, såfremt tredjelandstatsborgeren nægtes en afledt opholdsret, reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed og dermed vil blive frataget den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som unionsborgeren er tildelt ved sin status.
 - Såfremt unionsborgeren er myndig, er det alene muligt, at der består et afhængighedsforhold af en sådan art, at det kan begrunde, at den omhandlede tredjelandstatsborger tildes en afledt opholdsret i medfør af nævnte artikel, i særlige tilfælde, hvor den omhandlede person, henset til samtlige relevante omstændigheder, ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det familiemedlem, som den pågældende er afhængig af.
 - Såfremt unionsborgeren er mindreårig, skal bedømmelsen af, om der består et sådant afhængighedsforhold, baseres på en hensyntagen til barnets tarv, samtlige sagens omstændigheder, herunder navnlig barnets alder, fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til hver af barnets forældre og den risiko, som adskillelsen fra den forælder, der er tredjelandstatsborger, indebærer for barnets ligevægt. Med henblik på at godtgøre, at der består et sådant afhængighedsforhold, er det ikke tilstrækkeligt, at der består et familiemæssigt bånd med denne tredjelandstatsborger, hvad enten dette bånd er biologisk eller retligt, og det er ikke nødvendigt, at barnet bor sammen med tredjelandstatsborgeren.

- Det er uden betydning, at det afhængighedsforhold, som tredjelandstatsborgeren har påberåbt sig til støtte for sin ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, er opstået, efter at der over for den pågældende er blevet truffet en afgørelse om indrejseforbud.
 - Det er uden betydning, om den afgørelse om indrejseforbud, som tredjelandstatsborgeren er genstand for, var blevet endelig på det tidspunkt, hvor den pågældende indgav sin ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring.
 - Det er uden betydning, at den afgørelse om indrejseforbud, som den tredjelandstatsborger, der har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, er genstand for, er begrundet i manglende efterkommelse af en forpligtelse til at vende tilbage. Såfremt en sådan afgørelse er begrundet i hensynet til den offentlige orden, kan dette hensyn kun medføre, at tredjelandstatsborgeren nægtes en ret til afledt ophold i medfør af nævnte artikel, hvis det fremgår af en konkret bedømmelse af samtlige omstændigheder i den foreliggende sag i lyset af proportionalitetsprincippet, hensynet til barnets tarv og de grundlæggende rettigheder, at den pågældende udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden.
- 3) Artikel 5 i direktiv 2008/115 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national praksis, hvorefter der vedtages en afgørelse om tilbagesendelse over for en tredjelandstatsborger, der allerede har været genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, ledsaget af en afgørelse om indrejseforbud, som stadig er i kraft, uden at der tages hensyn til de forhold i den pågældendes familieliv og navnlig til dennes mindreårige barns tarv, der er nævnt i en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, som er indgivet efter vedtagelsen af et sådant indrejseforbud, medmindre den berørte person skulle have påberåbt sig disse forhold på et tidligere tidspunkt.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2018 — K. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (sag C-331/16) og H.F. mod Belgische Staat (sag C-366/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg og Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Nederlandene og Belgien)

(Forenede sager C-331/16 og C-366/16) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 27, stk. 2, andet afsnit — begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed — udsendelse af området af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed — adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse — person, som har fået afslag på sin asylansøgning af grunde, der henhører under Genèvekonventionens artikel 1(F) eller artikel 12, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU — artikel 28, stk. 1 — artikel 28, stk. 3, litra a) — beskyttelse mod udsendelse — ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år — bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed — begreb]

(2018/C 231/04)

Processprog: nederlandsk

De forelæggende retter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg og Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K. (sag C-331/16) og H.F. (sag C-366/16)

Sagsøgte: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (sag C-331/16,) og Belgische Staat (sag C-366/16)